

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 08.04.2009, sp. zn. 4 Tz 116/2008, ECLI:CZ:NS:2009:4.TZ.116.2008.1

Číslo: 10/2010

Právní věta: Jestliže důvody podle § 302 tr. ř. nastaly až po vydání rozsudku soudu prvního stupně a vedlo-li se řízení proti uprchlému jen před odvolacím soudem, jehož rozhodnutím byla věc pravomocně skončena, činí úkony podle § 306a odst. 2 tr. ř. poté, co pominuly důvody k řízení proti uprchlému, soud prvního stupně, který v takovém případě k návrhu obviněného zruší jen rozhodnutí odvolacího soudu a předloží mu věc k novému rozhodnutí o odvolání.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 08.04.2009

Spisová značka: 4 Tz 116/2008

Číslo rozhodnutí: 10

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Řízení proti uprchlému

Předpisy: § 302 tr. ř.
§ 306a odst. 2 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona zrušil pravomocné usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 8. 2008, sp. zn. 11 T 7/98, a krajskému soudu současně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 16. 3. 1999, sp. zn. 11 T 7/1998, byl obviněný J. Č. uznán vinným trestnými činy padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák. (bod I. výroku) a podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zák. dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák. (bod II. výroku), jichž se dopustil jednáním podrobně rozvedeným ve výroku rozsudku soudu prvního stupně. Byl mu uložen podle § 250 odst. 4 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 let, pro jehož výkon byl zařazen podle § 39a odst. 3 tr. zák. do věznice s dozorem. Dále mu byl uložen podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zák. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu soukromého podnikání v oboru nákup zboží za účelem dalšího prodeje a prodej na dobu 5 let a podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. trest propadnutí věci blíže specifikované ve výrokové části rozsudku. Dalšími výroky soud podle § 228 odst. 1 a § 229 odst. 2 tr. ř. rozhodl o náhradě škody.

Rozsudek byl obviněnému doručen dne 24. 3. 1999 na jeho tehdejší adresu v České republice a jeho obhájkyň JUDr. K. dne 25. 3. 1999.

Proti výše citovanému rozsudku podal v zákonem stanovené lhůtě obviněný J. Č. odvolání a Vrchní soud v Olomouci nařídil na den 28. 9. 1999 veřejné zasedání, ke kterému se obviněný nedostavil a předvolání si v místě bydliště nevyzvedl. Dne 11. 10. 1999 pod sp. zn. 4 To 83/1999 vydal Vrchní soud v Olomouci na obviněného podle § 69 odst. 1 tr. ř. příkaz k zatčení a poté usnesením ze dne 14. 2. 2000, sp. zn. 4 To 83/99, rozhodl tak, že další řízení bude proti obviněnému vedeno jako proti uprchlému.

Vrchní soud v Olomouci následně rozhodl rozsudkem ze dne 14. 3. 2000, sp. zn. 4 To 83/1999, tak, že z podnětu odvolání obviněného napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e) tr. ř. v celém rozsahu zrušil a za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. nově uznal obviněného J. Č. vinným jednak trestným činem padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák., ve znění zákona č. 152/1995 Sb. a jednak pokusem trestného činu podvodu podle § 8 odst. 1 k § 250 odst. 1, 4 tr. zák., ve znění zákona č. 152/1995 Sb. Za tyto trestné činy obviněnému uložil podle § 250 odst. 4 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 3 tr. zák. zařazen do věznice s dozorem, dále mu byl uložen podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zák. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání s předmětem koupě zboží za účelem dalšího prodeje a prodej na dobu 5 let a podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. trest propadnutí věci blíže specifikované ve výrokové části rozsudku. Dalšími výroky soud podle § 228 odst. 1 a § 229 odst. 2 tr. ř. rozhodl o náhradě škody.

Ve vykonávacím řízení Krajský soud v Brně vydal dne 22. 2. 2005 pod sp. zn. 11 T 7/1998 na obviněného mezinárodní zatýkácí rozkaz a dne 2. 3. 2007, sp. zn. 11 T 7/1998, evropský zatýkácí rozkaz, na jehož základě rozhodl Odvolací soud v Grenoblu ve Francii dne 6. 3. 2008 pod sp. zn. 2007/00561 a 2008/000104 tak, že se povoluje českým orgánům výkon evropského zatýkácího rozkazu z 2. 3. 2007 a vydání s tím, že vydání J. Č. českým úřadům bude odloženo o 18 měsíců, a to z vážných humanitárních důvodů (pro velmi nepříznivý zdravotní stav přítelkyně V. R. a péči o dítě ve věku jednoho roku).

Rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 3. 2000, sp. zn. 4 To 83/1999, s poučením v intencích ustanovení § 306a odst. 2 tr. ř. byl obviněnému doručen dne 5. 6. 2008. Obviněný prostřednictvím svého obhájce Mgr. Ing. M. S. podáním ze dne 3. 6. 2008 a vlastním podáním ze dne 8. 6. 2008 navrhl, aby byl podle § 306a odst. 2 tr. ř. zrušen rozsudek odvolacího soudu a aby bylo ve věci konáno odvolací řízení znovu.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 14. 8. 2008, sp. zn. 11 T 7/1998, rozhodl tak, že podle § 306a odst. 2 tr. ř. a contrario zamítnul návrh obviněného na zrušení rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 3. 2000, sp. zn. 4 To 83/1999 a na nové projednání věci před odvolacím soudem, neboť důvody řízení proti uprchlému podle § 302 tr. ř. dosud nepominuly.

Proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 8. 2008, sp. zn. 11 T 7/1998, kterým byl podle § 306a odst. 2 tr. ř. a contrario zamítnut návrh obviněného na zrušení rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 3. 2000, sp. zn. 4 To 83/1999 a na nové projednání věci před odvolacím soudem, podal ministr spravedlnosti České republiky stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného J. Č. Vytkl v ní porušení zákona v ustanoveních § 2 odst. 6 a § 306a odst. 2 tr. ř. v návaznosti na ustanovení § 302 tr. ř.

V odůvodnění stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti namítl, že Krajský soud v Brně se při svém rozhodování důsledně neřídil ustanoveními § 2 odst. 6, § 302 a § 306a odst. 1, 2 tr. ř. Z dikce ustanovení § 306a odst. 2 tr. ř. vyplývá, že za splnění dalších podmínek soud v řízení proti

uprchlému, které skončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, „takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu“. Z jazykového výkladu tohoto ustanovení je možno dovodit pouze jediný závěr, a sice, že zrušení pravomocného rozsudku a nové provedení hlavního líčení je obligatorní. Zamítnutí návrhu obviněného, který postupoval v souladu s ustanovením § 306a odst. 2 tr. ř., tedy v úvahu nepřichází. Základní zákonnou podmínkou pro postup soudu podle § 306a odst. 2 tr. ř. je, aby pominuly důvody, pro které bylo vedeno řízení proti uprchlému. Z odůvodnění zamítavého rozhodnutí krajského soudu vyplývá, že tato podmínka v trestní věci obviněného J. Č. dána nebyla a o její absenci de facto své rozhodnutí soud také opírá. Připouští sice, že bylo zjištěno místo pobytu obviněného ve Francii, ale z jeho vyjádření před Odvolacím soudem v Grenoblu a z jeho písemného vyjádření, v nichž nesouhlasil se svým vydáním do České republiky, pak dovozuje závěr, že obviněný se odmítá dostavit na území České republiky k soudnímu řízení, z čehož má vyplývat, že důvody, pro které bylo v dané věci vedeno řízení proti uprchlému, nepominuly, protože obviněný pobývá v cizině. I přes zjištěné změny jeho postup soud hodnotí jako vyhýbání se trestnímu řízení. Na podporu tohoto názoru soud poukazuje též na to, že evropský zatýkací rozkaz nebyl do současné doby realizován, obviněný není k dispozici a odmítá osobní účast na případném novém soudním řízení, což soud vede k utvrzení svého závěru, že na obviněného J. Č. je stále nutno hledět jako na uprchlého. S takto podaným hodnocením stávající situace v napadené trestní věci stěžovatel nesouhlasí, neboť odporuje nejen logice, ale i zákonu a je v rozporu s objektivně prokázaným skutkovým stavem. Krajský soud svým postupem dal zcela jednoznačně najevo, že obviněného nepovažuje za uprchlého, když mu doručil rozsudek odvolacího soudu s výslovným poučením o možnosti postupu podle § 306a odst. 2 tr. ř. a vzal na vědomí informaci o jeho bydlišti. Nelze přisvědčit názoru prezentovanému krajským soudem v odůvodnění jeho rozhodnutí v tom směru, že pro závěr o trvání zákonných důvodů pro řízení proti uprchlému svědčí odmítavý postoj obviněného k jeho vydání do České republiky, jeho samotný pobyt v cizině a fakt, že dosud nebylo realizováno jeho vydání na podkladě evropského zatýkacího rozkazu. Skutečnost, že nedošlo k jeho okamžitému vydání do České republiky a zůstal ve Francii, obviněný de facto ovlivnit nemohl. Francouzský soud na základě evropského zatýkacího rozkazu rozhodl o jeho vydání, avšak s tím, že se výkon takového rozhodnutí odkládá na dobu 18 měsíců, a takový způsob rozhodnutí odůvodnil vážnými humanitárními důvody (péčí o jednoroční dítě a velmi nemocnou přítelkyni, jež je současně matkou dítěte). Další pobyt obviněného J. Č. na území Francie mu svým rozhodnutím umožnil francouzský soud, přičemž důvody jeho rozhodnutí nepřisluší přezkoumávat české justici. Za dané situace proto nelze ani obviněného nikterak nutit k tomu, aby se vrátil do České republiky k soudnímu projednání jeho trestní věci, jak se domnívá krajský soud. Krajský soud v Brně při rozhodování o návrhu obviněného na zrušení pravomocného rozsudku odvolacího soudu, vydaného v jeho trestní věci v řízení vedeném jako proti uprchlému, postupoval v rozporu s ustanovením § 302 tr. ř., když zjištění, která měl k dispozici, vyhodnotil jako podklad pro závěr o další existenci pro vedení řízení proti uprchlému, a rovněž v rozporu s ustanovením § 306a odst. 2 tr. ř., když na základě takto učiněného závěru návrh obviněného na zrušení pravomocného rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 3. 2000, sp. zn. 4 To 83/1999, v rozporu s citovaným ustanovením trestního řádu zamítl.

Závěrem stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti navrhl, aby Nejvyšší soud vyslovil podle § 268 odst. 2 tr. ř., že pravomocným usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 14. 8. 2008, sp. zn. 11 T 7/1998, byl porušen zákon v ustanoveních § 302 a § 306a odst. 2 tr. ř. a v řízení předcházejícím též v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněného J. Č., aby podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené usnesení zrušil včetně případných dalších rozhodnutí na něho obsahově navazujících, pokud vzhledem k změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu, a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Obhájce obviněného předložil při veřejném zasedání Nejvyššího soudu listiny potvrzující narození 2 dcer obviněného, jeho zaměstnání, nepříznivý zdravotní stav družky obviněného vyžadující celodenní

péči jiné osoby a její invaliditu.

Nejvyšší soud České republiky podle § 267 odst. 3 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž byla stížnost pro porušení zákona podána, v rozsahu a z důvodů v ní uvedených, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející, a dospěl k závěru, že zákon porušen byl.

Podle § 302 tr. ř. řízení podle ustanovení tohoto oddílu lze konat proti tomu, kdo se vyhýbá trestnímu řízení pobýtem v cizině nebo tím, že se skrývá.

Podle § 306a odst. 1 tr. ř. pominou-li důvody řízení proti uprchlému, pokračuje se v trestním řízení podle obecných ustanovení. Požaduje-li to obviněný, provedou se v řízení před soudem znovu důkazy v předchozím soudním řízení provedené, u nichž to jejich povaha připouští, nebo jejichž opakování nebrání jiná závažná skutečnost; v opačném případě se obviněnému protokoly o provedení těchto důkazů přečtou a umožní se mu, aby se k nim vyjádřil.

Podle § 306a odst. 2 tr. ř., skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soud prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. O právu navrhnout zrušení pravomocného odsuzujícího rozsudku musí být při doručení rozsudku odsouzený poučen. Přiměřeně soud postupuje, vyžaduje-li to mezinárodní smlouva, již je Česká republika vázána.

Jak vyplývá z obsahu předmětného trestního spisu, Vrchní soud v Olomouci vydal dne 11. 10. 1999, sp. zn. 4 To 83/1999, tedy ještě před projednáním odvolání, na obviněného J. Č. podle § 69 odst. 1 tr. ř. příkaz k zatčení, který se nepodařilo realizovat. Usnesením ze dne 14. 2. 2000, sp. zn. 4 To 83/1999, rozhodl Vrchní soud v Olomouci podle § 302 odst. 1 tr. ř. tak, že další řízení bude proti obviněnému konáno jako řízení proti uprchlému. Vrchní soud v Olomouci následně rozhodl rozsudkem ze dne 14. 3. 2000, sp. zn. 4 To 83/1999.

Ve vykonávacím řízení vydal Krajský soud v Brně dne 2. 3. 2007, sp. zn. 11 T 7/1998, evropský zatýkácí rozkaz. Na jeho základě rozhodl Odvolací soud v Grenoblu ve Francii dne 14. 3. 2008 pod sp. zn. 2007/00561 a 2008/000104 tak, že se povoluje českým orgánům výkon evropského zatýkácího rozkazu z 2. 3. 2007 a vydání J. Č. s tím, že jeho vydání českým úřadům bude odloženo o 18 měsíců, a to z vážných humanitárních důvodů (pro velmi nepříznivý zdravotní stav přítelkyně V. R. a péči o dítě ve věku jednoho roku).

Krajský soud v Brně dne 30. 5. 2008 zaslal obviněnému J. Č. i jeho obhájci Mgr. Ing. M. S. rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze 11. 10. 1999, sp. zn. 4 To 83/1999, s poučením podle § 306a odst. 2 tr. ř.

Po doručení rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 3. 2000, sp. zn. 4 To 83/1999, s poučením v intencích ustanovení § 306a odst. 2 tr. ř. navrhl obviněný J. Č. prostřednictvím svého obhájce Mgr. Ing. M. S. podáním ze dne 3. 6. 2008 a vlastním podáním ze dne 8. 6. 2008, adresovanými Krajskému soudu v Brně, aby soud podle § 306a odst. 2 tr. ř. zrušil jeho pravomocný rozsudek a odvolací řízení aby bylo konáno znovu.

Krajský soud v Brně tuto trestní věc postoupil Vrchnímu soudu v Olomouci jako soudu podle § 306a odst. 2 tr. ř. per analogiam příslušnému k rozhodnutí o návrhu obviněného. Vrchní soud přípisem ze dne 17. 7. 2008 věc vrátil Krajskému soudu v Brně bez věcného vyřízení s tím, že ustanovení § 306a odst. 2 tr. ř. jednoznačně stanoví věcnou příslušnost soudu tak, že příslušným k rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení je soud prvního stupně. Dále uvedl, že podle jeho názoru z předloženého

materiálu nevyplývá, že by důvody, pro které se toto trestní řízení proti obviněnému vedlo jako řízení proti uprchlému, pominuly. Obviněný i nadále pobývá v cizině, odmítá se dostavit na území ČR k řízení před soudem a rovněž odmítá své vydání. S ohledem na rozhodnutí francouzských soudních orgánů o odložení vydání J. Č. českým úřadům o 18 měsíců je zřejmé, že řízení o vydání jmenovaného založené evropským zatýkacím rozkazem dosud ukončeno nebylo.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 14. 8. 2008, sp. zn. 11 T 7/1998, rozhodl tak, že podle § 306a odst. 2 tr. ř. a contrario zamítnul návrh obviněného na zrušení rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 3. 2000, sp. zn. 4 To 83/1999, a na nové projednání věci před odvolacím soudem, neboť důvody řízení proti uprchlému podle § 302 tr. ř. dosud nepominuly.

Z uvedeného výčtu je zřejmé, že Krajský soud v Brně na základě rozhodnutí Odvolacího soudu v Grenoblu ze dne 14. 3. 2008, sp. zn. 2007/00561 a 2008/000104, jímž byl povolen českým orgánům výkon evropského zatýkacího rozkazu z 2. 3. 2007 a vydání J. Č. s tím, že vydání bude odloženo o 18 měsíců, a to z vážných humanitárních důvodů, dospěl k závěru, že pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, a obviněnému zaslal rozsudek Vrchního soudu v Olomouci s poučením podle § 306a odst. 2 tr. ř., tzn. že má právo navrhnout zrušení pravomocného odsuzujícího rozsudku, a to do osmi dnů od jeho doručení.

Obviněný po obdržení rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 3. 2000, sp. zn. 4 To 83/1999, v zákoně stanovené lhůtě navrhl zrušení tohoto rozsudku a provedení nového odvolacího řízení. Jak vyplývá z ustanovení § 306a odst. 2 tr. ř., podá-li obviněný návrh v osmidenní lhůtě od doručení rozsudku, je rozhodnutí soudu o zrušení rozsudku obligatorní. Krajský soud v Brně však usnesením ze dne 14. 8. 2008, sp. zn. 11 T 7/1998, rozhodl tak, že podle § 306a odst. 2 tr. ř. a contrario návrh obviněného J. Č. na zrušení rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 3. 2000, sp. zn. 4 To 83/1999, a na nové projednání věci před odvolacím soudem zamítnul, neboť důvody řízení proti uprchlému podle § 302 tr. ř. dosud nepominuly.

Základní zákonnou podmínkou pro postup soudu podle § 306a odst. 2 tr. ř. je, aby pominuly důvody, pro které bylo vedeno řízení proti uprchlému. Jak již bylo uvedeno shora, krajský soud svým postupem dal zcela jednoznačně najevo, že obviněného J. Č. nepovažuje za uprchlého. S obviněným korespondoval, doručil mu rozsudek odvolacího soudu s výslovným poučením o možnosti postupu podle § 306a odst. 2 tr. ř. a vzal na vědomí informaci o jeho bydlišti. Zejména tím, že obviněného soud poučil o možnosti postupu podle § 306a odst. 2 tr. ř., dal zcela zjevně najevo, že „pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo“. V opačném případě by totiž takové poučení vůbec nepřicházelo v úvahu.

Krajský soud v Brně při rozhodování o návrhu obviněného J. Č. na zrušení pravomocného rozsudku odvolacího soudu, vydaného v jeho trestní věci v řízení vedeném jako proti uprchlému, postupoval v rozporu s ustanovením § 302 tr. ř. a rovněž v rozporu s ustanovením § 306a odst. 2 tr. ř., když na základě takto učiněného závěru návrh obviněného na zrušení pravomocného rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 3. 2000, sp. zn. 4 To 83/1999, v rozporu s citovaným ustanovením trestního řádu zamítl. Pro úplnost lze uvést, že krajský soud tak učinil až na základě pokynu Vrchního soudu v Olomouci.

Jak již bylo uvedeno shora, z ustanovení § 306a odst. 2 tr. ř. vyplývá, že za splnění dalších podmínek soud v řízení proti uprchlému, které skončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, na návrh obviněného takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 hlavní líčení provede znovu. Ustanovení § 306a tr. ř. je zjevně formulováno tak, že dopadá na případy, kdy celé řízení bylo konáno proti uprchlému a skončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem. Vychází tedy ze stavu, kdy řízení je vedeno proti uprchlému již ve fázi hlavního líčení před soudem prvního stupně (případně již v přípravném řízení) a pokračuje i v odvolacím řízení a nepředpokládá sled událostí takový, jaký nastal

v projednávané věci. Jestliže probíhalo celé trestní řízení jako řízení proti uprchlému a s takovou situací ustanovení § 306a odst. 2 tr. ř. počítá, je nepochybně dána příslušnost soudu prvního stupně k rozhodnutí o návrhu obviněného na zrušení svého rozsudku, pokud proběhlo i odvolací řízení, také ke zrušení rozhodnutí odvolacího soudu.

Jestliže proběhlo hlavní líčení před soudem prvního stupně standardním způsobem, tj. za přítomnosti obviněného (resp. za podmínek stanovených v ustanovení § 202 tr. ř. v jeho nepřítomnosti), a teprve v odvolacím řízení nastaly důvody pro konání řízení proti uprchlému, jak tomu bylo v projednávané trestní věci, lze konstatovat, že byť ustanovení § 306a odst. 2 tr. ř. s takovou situací nepočítá, z jeho dikce jednoznačně vyplývá, že i v takovém případě o návrhu obviněného rozhodne soud prvního stupně, který také rozhodnutí odvolacího soudu zruší. Zde je třeba odkázat i na nález Ústavního soudu ze dne 24. 10. 2007, sp. zn. [I. ÚS 371/07](#), ve kterém Ústavní soud posuzoval otázku, zda je namístě v případě, že řízení je vedeno jako proti uprchlému až od okamžiku, co ve věci rozhodl soud prvního stupně, toto rozhodnutí soudu prvního stupně zrušit (k návrhu odsouzeného podle § 306a odst. 2 tr. ř.). Ústavní soud v citovaném rozhodnutí dospěl k závěru, že soud prvního stupně (v Ústavním soudem projednávané věci krajský soud) postupoval správně, pokud k návrhu odsouzeného podle § 306a odst. 2 tr. ř. zrušil toliko rozhodnutí odvolacího soudu. S postupem soudu prvního stupně, který rušil rozhodnutí odvolacího soudu, se ztotožnil (srov. též č. 36/2004 Sb. rozh. tr., str. 659 – 661).

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem Nejvyšší soud vyslovil podle § 268 odst. 2 tr. ř., že usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 14. 8. 2008, sp. zn. 11 T 7/98, byl porušen zákon v ustanoveních § 302 a § 306a odst. 2 tr. ř. a v řízení předcházejícím též v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněného J. Č. Podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené usnesení zrušil. Zrušil i všechna další rozhodnutí, která na toto usnesení obsahově navazovala, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Věc podle § 270 odst. 1 tr. ř. přikázal Krajskému soudu v Brně, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. V daném případě to znamená, že Krajský soud v Brně opětovně rozhodne o návrhu obviněného J. Č. podle § 306a odst. 2 tr. ř. a následně předloží spisový materiál Vrchnímu soudu v Olomouci, který provede nové odvolací řízení a rozhodne o odvolání obviněného J. Č.